

Activitate intensă pentru

Încheierea neîntârziată a recoltării orzului

● În cea mai mare parte a țării recoltarea se desfășoară pe ultimele suprafețe ● Trebuie mult grăbit ritmul însămînțării celei de-a doua culturi ● Secerișul orzului — o „repetiție generală” reușită pentru recoltarea grâului în cel mai scurt timp

Secerișul orzului de pe cele 536 000 hectare cultivate în acest an în unitățile agricole socialiste s-a extins și în unele județe din Moldova și Transilvania, astfel încât această lucrare este în plină actualitate în cea mai mare parte a țării. De altfel, în mai multe județe orzul a fost strins de pe toate suprafețele cultivate. Potrivit datelor furnizate de Ministerul Agriculturii, până în seara zilei de 1 iulie orzul a fost recoltat de pe 69 la sută din suprafața cultivată. Întrucât timpul este călduros, culturile de orz dau repede în coajă, ceea ce impune să se treacă din plin la seceriș, astfel încât, în fiecare unitate agricolă, această lucrare să poată fi încheiată în cel mai scurt timp. Rezultatele jude-

țelor situate în sudul țării au demonstrat că este de important ca lucrările de recoltare să se desfășoare repede și bine. Procedându-se astfel, au fost evitate pierderile prin scuturare, producția a putut fi transportată în timp scurt la bazele de recepție, iar pe terenurile rămase libere s-a trecut la arat și însămînțarea culturilor duble. Important este ca și în celelalte județe în care orzul începe să se pîrguiască conducerea unităților agricole să acționeze energic în vederea grăbirii lucrărilor de recoltare, pentru ca această lucrare să se încadreze în termenele stabilite.

Tot atât de important este ca, o dată cu recoltarea, să fie intensi-

ficate transportul și depozitarea orzului la bazele de recepție sau la fabricile de nutrețuri combinate. Aproape peste tot au fost asigurate mijloacele de transport necesare, ceea ce dă posibilitatea ca toate cantitățile recoltate în cursul unei zile până seara să ajungă la locul de depozitare stabilit. Este necesar ca la bazele de recepție activitatea de prelucrare să fie astfel organizată încât să se evite staționarea mijloacelor de transport. Având în vedere că unele lanțuri au o coacere neuniformă, lucrătorii bazelor de recepție au datoria de mare răspundere de a asigura condiționarea orzului în așa fel încât să se evite orice depreciere a produselor.

IN PAGINA A 3-A : Relatări ale corespondenților noștri județeni privind recoltarea orzului.

PRIN DEZVOLTAREA INDUSTRIEI MICI

Producții sporite de bunuri de consum

În cadrul procesului general de modernizare a economiei, de trecere la o nouă calitate în toate domeniile de activitate, sarcini deosebite revin industriei mici. Deși numită mică, această ramură productivă a cunoscut în ultimii ani o dezvoltare continuă, fiind în măsură să asigure în prezent, alături de marea industrie, un important volum de bunuri destinate a aprovizionării populației.

În perioada ultimului cincinal, industria mică și-a dublat volumul activității, urmând ca până în 1990 să și-l dubleze din nou. Unitățile de mică industrie — organizate de cooperarea meșteșugărească, consiliile populare, cooperativele agricole de producție și cooperativele de producție, achiziții și desfacere a mărfurilor — sînt, prezentate la ora actuală în aproape toate localitățile țării, activitatea lor bazându-se, în mare măsură, pe valorificarea resurselor materiale locale, inclusiv a materialelor recuperabile și refolosibile. În același timp, dezvoltarea cantitativă a industriei mici a fost și este însoțită de o continuă diversificare a nomenclaturii de fabricație, unitățile producătoare fiind preocupate, totodată, de îmbunătățirea calității mărfurilor, de creșterea volumului de export și a competitivității produselor livrate pe piețele externe.

CU FAȚA SPRE CERINȚELE POPULAȚIEI. În dezvoltarea sa, industria mică a cunoscut mai multe etape de dezvoltare în procesul conturării unei fașe proprii, distincte, pentru identificarea unui profil specific. Experiența a dovedit astfel rolul industriei mici ca important partener al marii industrii, atelierele meșteșugărești angajându-se în numeroase acțiuni de cooperare cu marile întreprinderi industriale. De altfel, este specific industriei moderne ca la realizarea produselor complexe să concure mai mulți furnizori, fiecare specializat — în funcție de capacitatea tehnică, de gradul de dotare — pe anumite piese ori subansamble.

Fără a neglija aceste cooperări, industria mică este datorată să organizeze capacitățile de producție astfel încât să răspundă mai bine sarcinilor de aprovizionare ale populației cu bunuri de consum specifice profilului său de fabricație: produse textile și de încălzire, tricotate, articole de marochinărie, toate în serii scurte, articole de uz casnic și gospodă-

resc, unele agricole și de grădinarie etc.

Or, ce se constată? Unele conducători de unități de mică industrie, „alergînd” după valori mari, care să asigure îndeplinirea fără prea mari probleme a indicatorilor valorici de plan, neglijează producția bunurilor de consum (îndosebi a celor cu o valoare mai mică), preferînd lucrările de colaborare și cooperare de anvergură cu marea industrie.

Desigur, așa cum s-a arătat, atragerea industriei mici în acțiuni de colaborare cu marea industrie nu este criticabilă în sine — dimpotrivă, asemenea colaborări sînt utile, necesare și trebuie susținute. Criticabilă sînt doar exagerările unilaterale ale acelor unități de mică industrie care, sub paravanul colaborărilor cu marea industrie, neglijează sau chiar pur și simplu abandonează producția bunurilor de consum.

Antrenarea micilor industrii în domeniul bunurilor de consum — care trebuie să constituie, așa cum prevede Logica de organizare și funcționare a industriei mici, obiectul principal de activitate — nu înseamnă cîștig de puțin conștient de mai mică eficiență. Producția bunurilor de consum este la fel de rentabilă, în unele cazuri chiar mai rentabilă financiar decît producția reperelor sau subansamblelor destinate marii industrii. Cu deosebirea că în cadrul producției bunurilor de consum trebuie manifestat mai mult interes, trebuie cercetate și analizate piața, cerințele publicului, trebuie căutate beneficiile, trebuie asigurată în permanență diversificarea ofertei — altfel spus, trebuie să se muncească mai mult și mai bine. Exact ceea ce nu înțeleg să facă unele conducători de unități de industrie mică, preferînd linia minimelor rezistențe, a rutinei și comodității.

Este de aceea de datoria organelor coordonatoare ale micilor industrii — la nivel județean și central — de a căuta și găsi cele mai bune soluții organizatorice, care să determine bunurilor de consum cu producția de cooperare, prevenindu-se exclusivismul, exagerările. În această privință, răspunderi deosebite revin consiliilor populare care cunosc — în orice caz, trebuie să cunoscă — prin serviciile de specialitate capacitățile și resursele locale de

Mihail IONESCU

(Continuare în pag. a II-a)

CÎMP LARG DE AFIRMARE INFORMATICII!

A devenit calculatorul instrumentul util și eficient al modernizării producției?



DE LA ENTUZIASM LA OPTIMIZAREA FERMIĂ. În urmă

patru ani, oțelarii județeni Ștefan Temele, de la Oțelăria electrică nr. 1, ar fi definit „informatica distribuită” ca fiind o rețea formată dintr-un minicalculator aflat în oficiul de calcul al combinatului și un număr de 3-4 terminale montate în oțelării. Datele transmise minicalculatorului la terminalul introdus experimental în anul 1983 la cuprul nr. 1 erau prelucrate și, în funcție de analiza chimică realizată la topire, folosite pentru realizarea unei anumite mărci de oțel; serveau, de asemenea, pentru calculul necesarului de ferolație, pentru cunoașterea exactă, prin analiza chimică a autajelor (resturi provenite din turnare), a componenței încălzirii din cuprator. Cere eficiență avea o asemenea aplicație? Reducerea consumului de ferolație, respectarea tehnologiilor, economie de timp, de energie electrică și una sau chiar două sarcini de oțel în plus pe săptămîină.

Și astăzi, maistrul-oțelărilor folosește aceeași definiție pentru „informatica distribuită”. Dar entuziasmul său nu mai are „temperatura” oțelului din cuprator. Nu informaticienii, nu informatica sau eficiența acesteia l-au dezamăgit. Ci faptul că nu mai are alături... terminalul, că echipa de informaticieni s-a dezmembrat mult prea repede după cel mai interesant experiment.

Prin urmare, în anul 1983, la C.O.S. Tirgoviste, după aproape nouă ani de la înființarea oficiului de calcul, informaticienii și oțelarii colaborau entuziaști și eficient pentru a reuși să controleze cu ajutorul calculatorului complexul proces de elaborare a oțelului. Se făcea, astfel, un pas important către informatica în vîrstă. Un salt calitativ deci, exprimat prin apreciable efecte economice și sociale. Coordonatorul echipei mixte de informaticieni și oțelari a plecat însă într-o altă

întreprindere. Terminalul a fost transferat din oțelărie în oficiul de calcul și utilizat în alte aplicații, mai puțin spectaculoase ca noutate tehnologică și eficiență economico-socială. Nimeni, și nu referim la cadrele de conducere, nu a lăsat vreo urmă pentru continuarea lucrului început. Dovadă că informatica industrială își datora debutul entuziasmului și competenței profesionale a unor muncitori și specialiști, nu așa cum ar fi fost firesc — opțiunile ferme a conducătorului pentru modernizarea producției prin apropierea tehnologiilor informatice de locurile de muncă ale oțelărilor.

Începînd din acest an, noua conducere a combinatului care mai mult de la informaticienii care au învîțat și siderurgiei. Cere utilizarea calculatoarelor românești în elaborarea oțelului. Este vorba de această dată de o opțiune fermă, atestată de programul de modernizare. Dar, timp de patru ani, s-a bătut pasul pe loc, s-au cheltuit în plus resurse materiale și umane, s-a obținut mai puțin oțel.

CE ROL SI CE EFICIENȚĂ AU APLICĂȚILE INFORMATICE CU-PRINSE ÎN PROGRAMELE DE MODERNIZARE? În anul 1986, planul de activitate al oficiului de calcul de la C.O.S. Tirgoviste a inclus 15 noi aplicații informatice, din care 5 au fost incluse în programul de modernizare. Aplicățiile se încadrează în informatica economică și tehnico-productivă. În programul de modernizare au fost stabilite — și îndeplinite — câteva obiective deosebit de importante: generalizarea, la nivelul producției, a actualii informațional-decizionale pe baza datelor prelucrate de calculator; prelucrarea automată a datelor financiar-contabile la nivelul secțiilor de producție și al combinatului; prelucrarea pe calculator a datelor de planificare și de urmărire a realizării investițiilor; urmărirea stărilor pe flux. Etapa a II-a de modernizare marchează un salt calitativ atît în ce privește extinderea

Valeria ICHIM

(Continuare în pag. a III-a)

Pe drumul cel mai scurt de la idee la practică

Inițiativa este o noțiune ce sugerează și gândire activă, și răsunet creator, și spirit inovator. Aceasta ar putea fi una din concluziile pe care le îndreptățesc realizările colectivelor muncitorești din municipiul Bacău, realizări la care ne-am referit în prima parte a anchetei noastre. Am subliniat, de asemenea, în temeiul unor adevăruri relevante de practică, faptul că etalonul eficienței inițiativelor îl constituie rezultatele concrete obținute în muncă de zi cu zi, de demersuri realizate dobîndite pe planul perfecționării organizării, al modernizării producției. Partea a doua a anchetei, pe care o publicăm azi, are drept scop principal relevarea rolului inițiativelor de factor de putere în legătură între muncă și producție și muncă politico-educativă. Ne propunem, aici, să analizăm promovarea inițiativelor sub un aspect definitoriu al acestei activități și resurse de modalitate concretă și eficiență a organelor și organizatorilor de partid de dinamizare a energiei creatoare ale oamenilor muncii, de angajare către rezultate superioare.

Acțiuni la puterea eficienței maxime

Apar continuu inițiative. Sînt cerute de activitatea de producție, de realitățile proprii colectivelor muncitorești. Și este evidentă preocuparea ca ele să se înscrie pe „liniile” de undă a actualității. Această preocupare se face simțită atît la nivelul comitetului județean de partid, cît și în muncă pe care o desfășoară organele organizatoare de partid din municipiul Bacău. Ceea ce nu înseamnă însă că „vechile” inițiative — adică acelea apărute cu unu, cu doi sau cu mai mulți ani în urmă — sînt „îndosărite” și trimise la arhivă. Acestea sînt analizate și reactualizate, iar cele care corespund încă actualelor exigente, actualelor cerințe rămîn pe agenda activității politico-educative.

La comitetul județean de partid, într-o discuție purtată cu mai mulți

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Comitetului Franța-România din cadrul Consiliului Național al Patronatului Francez

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, joi, pe Raymond Ravenel, președintele Comitetului Franța-România din cadrul Consiliului Național al Patronatului Francez, director general la Societatea „Citroën Automobile”, care efectuează o vizită în țara noastră.

În timpul întîrzierii au fost examinate unele probleme privind colaborarea între întreprinderi românești și franceze în diverse domenii, în contextul general al relațiilor dintre cele două țări. S-a subliniat importanța promovării unor forme avansate de cooperare, de lungă durată, care să asigure o înaltă eficiență conlucrării bilaterale și să

contribuie la extinderea relațiilor economice, reciproce avantajoase, dintre România și Franța.

La primire a participat Serban Teodorescu, ministrul industriei construcțiilor de mașini.

A fost de față Jean-Marie Le Breton, ambasadorul Franței la București.

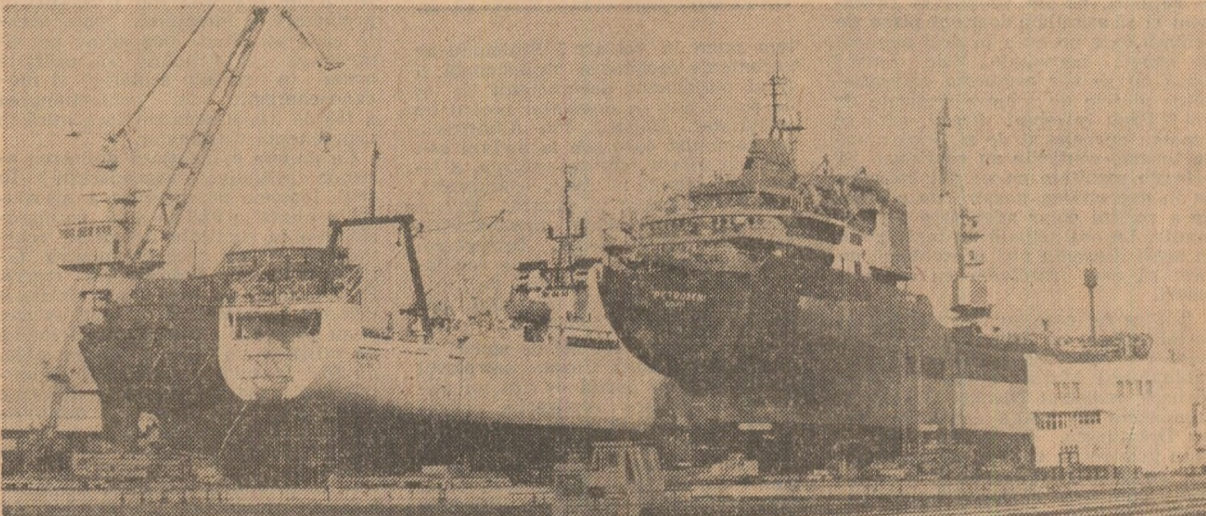
Președintele Congresului Evreiesc European

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, joi, 2 iulie, pe Theo Klein, președintele Congresului Evreiesc European, care face o vizită în țara noastră. Oaspetele a mulțumit pentru întîrzierile acordate pentru posibilitatea oferită de a vizita România. Totodată, președintele Congresului Evreiesc European a dat o înaltă apreciere poziției principale a României, a președintelui Nicolae Ceaușescu cu privire la soluționarea problemelor din Orientul Mijlociu și realizarea unei păci durabile în această zonă.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat — și cu acest prilej — necesitatea reglementării prin mijloace

pașnice a situației din Orientul Mijlociu, înfașurată unei păci globale, trainice și juste în regiune, pe baza retragerii Israelului din teritoriile arabe ocupate, a rezolvării problemei poporului palestinian — prin recunoașterea dreptului său la autodeterminare, inclusiv la crearea unui stat palestinian propriu, independent — a asigurării integrității, suveranității și securității tuturor statelor din zonă. S-a arătat că România se pronunță pentru organizarea unei Conferințe internaționale în problemele Orientului Mijlociu, sub egida O.N.U., la care să participe toate țările interesate, inclusiv Organizația pentru Eliberarea Palestinei, ca reprezentant legitim al poporului palestinian — precum și Israelul.

În cadrul schimbului de vederi în problema internațională, s-a apreciat că, în situația mondială actuală, care se menține deosebit de gravă și complexă, se impune să se acționeze în continuare pentru oprirea cursei înarmărilor și trecerea la dezarmare, în primul rînd la dezarmarea nucleară, pentru reducerea armamentelor convenționale, a efectivelor și cheltuielilor militare, pentru instaurarea unui climat de pace, securitate, încredere și cooperare în Europa și în întreaga lume. În acest sens, a fost reliefată importanța dezvoltării conlucrării dintre statele europene — pe plan politic, economic, tehnico-stințific, cultural și în alte domenii — care să contribuie la crearea unei Europe unite, a păcii și colaborării.



DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRII

● reportaje ● însemnări ●

Temeiul performanței

Tot ce se vede astăzi pe malul Dunării, la Tulcea — un mare și modern șantier naval, combinat de pînă la 13 000 tdw. „Termenul de punere în funcțiune se apropie, iar lucrările de montaj băteau pasul pe loc. Ne așteaptă inginerul Ștefan Gomoescu. A-veam dificultăți din cauza timpului foarte rece și mai ales dator-

mai spus, sincronismul era doar... un punct de plecare. În sirul problemelor tehnice de rezolvat se aștepta doar prima verșină.

Cea mai mare parte din șantier erau (și sînt și acum) nașul pe loc. Într-aci aici necalificări și au trebuit să învețe. Aproape toți specialiștii din întreprindere au venit direct din fabrică, dintr-un atelier, dintr-un atelier și dintr-un atelier. Momentul începerii montajului la prima navă de înaltă complexitate — cargoul de 7500 tdw... În imensa hală destinată montării corpurilor navei (singurul șantier naval din țară în care navele se montează în hală) stăteau frumos orînduite secții și bloc-secții ce așteptau să fie puse pe cap, dintr-un atelier naval, dintr-un atelier naval, dintr-un atelier naval.

Însemnări despre tinărul colectiv de la întreprinderea de construcții de nave și utilaj tehnologic Tulcea

rită lipsel de experiență a oamenilor din echipele de montaj. Cînd a sosit specialistul firmei care asigură montajul, frumos orînduite secții și bloc-secții ce așteptau să fie puse pe cap, dintr-un atelier naval, dintr-un atelier naval, dintr-un atelier naval.

În urmă cu aproape zece ani, pe platforma șantierului se aștepta punerea în funcțiune a primei capacități de producție: sincronismul. Este vorba de una din cele mai importante sarcini de instalări care poate

efectua operații de ridicare, coborîre și transfer pe calea a unor nave cu o deplasare de pînă la 13 000 tdw. „Termenul de punere în funcțiune se apropie, iar lucrările de montaj băteau pasul pe loc. Ne așteaptă inginerul Ștefan Gomoescu. A-veam dificultăți din cauza timpului foarte rece și mai ales dator-

mai spus, sincronismul era doar... un punct de plecare. În sirul problemelor tehnice de rezolvat se aștepta doar prima verșină.

Cea mai mare parte din șantier erau (și sînt și acum) nașul pe loc. Într-aci aici necalificări și au trebuit să învețe. Aproape toți specialiștii din întreprindere au venit direct din fabrică, dintr-un atelier, dintr-un atelier și dintr-un atelier. Momentul începerii montajului la prima navă de înaltă complexitate — cargoul de 7500 tdw... În imensa hală destinată montării corpurilor navei (singurul șantier naval din țară în care navele se montează în hală) stăteau frumos orînduite secții și bloc-secții ce așteptau să fie puse pe cap, dintr-un atelier naval, dintr-un atelier naval, dintr-un atelier naval.

Într-un atelier naval, dintr-un atelier naval, dintr-un atelier naval. Momentul începerii montajului la prima navă de înaltă complexitate — cargoul de 7500 tdw... În imensa hală destinată montării corpurilor navei (singurul șantier naval din țară în care navele se montează în hală) stăteau frumos orînduite secții și bloc-secții ce așteptau să fie puse pe cap, dintr-un atelier naval, dintr-un atelier naval, dintr-un atelier naval.

Climatul în care se nasc inițiativele

O inițiativă apare, este omologată și aplicată. Și pe urmă? Pe urmă „focul” ei poate să se stingă, dacă nu este alimentat cu grîi. Inițiativa rămîne pe... hirtie. Situațiile de acest fel nu au fost cu desăvîrșire evitate în întreprinderile industriale

Adrian VASILESCU
I. STĂNESCU
Gh. BALTA

(Continuare în pag. a V-a)



majoră a culturalului au făcut din multe manifestări ale amatoriilor brașoveni evenimente artistice autentice, iar din mișcarea de masă, în ansamblul ei, un domeniu ce depășește stricta arie a interesului social, simpla formă de realizare a aspirației spre cultură și divertisment, pentru a-l da dreptul să fie privită efectiv ca parte componentă a culturilor contemporane. Drumul nu este desigur ușor și va trebui, în acest sens, să amintim faptul că participarea amatoriilor la toate fazele Festivalului național „Cîntarea

zare cu orice pret a unor lucrări ce prezentau serioase carențe profesionale. Existenta unei comisii de omologare a produselor de artizanat, care a restrâns aria producției artistice de prost gust, trebuie, do asemenea, menționată. În acest fel fenomenul de o deosebită amploare al creației de amatori va cunoaște cu adevărat legătura aită de necesară între cultură și educație, alături de adine implicată generosului context al Festivalului național „Cîntarea României”. Dezafășurate sub gura profesionalismului, expozițiile, simpozionale, dezbaterile, întreaga activitate a filiei brașovene a pus și va pune, simțim conștienți, în continuare, în valoare, tot mai înalte cote ale calității ca expresie a unei precise identități culturale, a unei contribuții specifice la promovarea ideii de valoare.

Lucrare de Eftimie Modâlcă

Teatrele lirice
așteaptă partituri originale

Nu numai atât, dar și foarte eficientă, putea de penetrare în repertoriul teatrelor lirice a operei de cameră. Dar, în acești timp, nu sînt de acord cu creștile de balet înscălate pe lucrări simfonice gata făcute sau pe olaje stînci alecătuite. De ce? Avem atîtea condeie de talent, care de-a doua așteaptă colaborarea cu libreturi de cea mai înaltă calitate. Dacă din unele pagini simfonice (cum ar fi „Rapsodie” enesciene) inspiră, au del scînteie clare, altele rămîn pretexte și viață creației coregrafice respective nu durează. Cu alte cuvinte, dacă ne gîndim la balet, relația compozitor-coreograf (bretist (cu de pildă pentru poezii

borator cu Oleg Danovskii, cel care a făcut și coregrafia, și libretul) — este cea care poate avea roadele asteptate. Toate teatrele lirice, toate ansamblurile noastre de balet așteaptă creații noi, originale, inspirate.

De curind vi s-a cîntat în primă audție lucrarea „Incantațiile pămintului”, pentru harpă solo. Cîntăcîr ca ați fost cu gîndul la acel minunat obicei al getilor de a lănași cîntecul și dansul de pace ori de cîte ori plecau la război. A fost o partitură primitivă cu mult interes, așa cum sînt așteptate „Ciuleandra”, „Înima de copil” — care este cea vorbă de un public tânăr sau de un meloman avizat sau melomani pasionați de ariiul mai rafinat al muzicii de cameră.

— Dacă ce se întâmplă pe scenă, pe podium este limpede, este clar, comunicarea cu publicul s-a stabilit, este imediat, fie partitură simfonică, operă, musical sau balet. Publicul știe exact să aprecieze, și aceasta implică o dată mai mult răspunderea noastră, a creatorilor, a autorilor de spectacole, pentru a rezolvi-le facile nu au valutar. Sînt, de fapt, nici un compozitor nu-și dorește ca după luni de trudă opusul său să aibă sorții unei prime și ultime audții.

Smaranda OTENAI

20.00	Telegenial
20.00	Viața economică
20.30	Imagini din Venezuela. Documentar (color)
20.45	Timp al marilor înfăptuiri revoluționare. Epoca Ceaușescu ● Dintr-unul orasului. Reportaj
21.00	Lumea contemporană și confruntările de idei. Spre mileniul pacific
21.15	Spectacul științific. Aventura cosmosului. Episodul 4
21.40	Referine orchestrale... (color). Cu formația Electric-Cord
21.50	Teledana
22.00	Închiderea programului

● Filarmonica „George Enescu” (15 69 75, sala Studii) — Comori de cameră
Daniela Predescu — soprână, Dorin Predescu — flaut, la pian Adrian Stoica
17.30; (Ateneul Român):
Inchiderea stagiunii de concerte 1986-1987, dirijor Mihai Brediceanu — 19
● Opera Română (13 18 37):
Recital de canto și balet — 18
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala Grădina Icoanei): Dimineată pierdută — 18
● Teatrul Giulești (sala Majestic, 14 72 34): Așteptăm pe altcineva — 19

● Cuiul de vîsper: FERON-
VIAR (50 51 40) - 9; 11,13;
13,30; 15,45; 18; 20; FLO-
REASCA (33 29 71) - 9; 11,15;
13,30; 15,45; 18; 20

● Pistruiul I-II: LIRA
(31 71 71) - 9; 12; 15; 18;
PĂCEA (71 30 85) - 9; 12;
15; 17

● Pistruiul III: MORITA
(14 27 14) - 9; 11; 13; 15; 17;
19, COSMOS (27 54 95) - 9;
11; 13; 15,15; 17,30; 19,30

● Păcăla: MUNCA (21 50 97)
- 13; 18

● Zia București: CO-
TROENI (49 48 48) - 15;
17; 19

● Cuceana Chirita: POPU-
LAR (35 15 17) - 15; 17; 19,15

● Pădurea din U-Mînh: S-
BUZESTI (50 43 58) - 13; 15;



La librăria „Lumina” din Capitală

(Urmare din pag. I)

Mal exact — în amintele inginerului Gomoescu — el a solicitat să se efectueze operațiile respective. Avea numai 25 de ani. În anul 1940 se aflau în țară doar 200 de ingineri abia ieșiți de pe băncile școlii, după ce au înțeles pe toate fețele plăcinta de moșii, și au început lucrările. Când le-au încredințat această mare răspundere, m-au încredințat cu grijă. E adevărat, în anul 1940 erau puține ucenice la Constanța, la construcția corăbilor de 53.000 t.d.w. și erau puțini ingineri. Au executat lucrările ca la carte. S-au dovedit a fi mincitori cu miini de aur. George Ștefănescu, Paul Ștefănescu, Paul Telesanu seaua sau polizează într-o zi cei cinci oameni în două zile. Ei sint așterni premietre-

După ce au montat navele de 7 500 tdw, au trecut la făurirea altei nave, de complexitate mai ridicată, cea de 8 700 tdw. De curind, în hala de montaj am surprins următorul dialog :

— Vasile, ai încheiat lucrările la dublu fund?
— întreabă inginerul Ștefan Gomoescu, șeful secției de montaj corp-nave.
— Miine sint gata.

— Vezi teancul ăsta de proiecte? De miine, dacă nu ai nici o observație la documentația de execuție, cu întreaga formație începeți lucrările de montaj la al doilea cargou de 15 000 tdn!

Discutam cu maestrul
Alexandru Tudorov, se-
cretarul comitetului de
partid al intreprinderii.

„Gradul de complexitate a lucrărilor a sporit de la o navă la alta. Cînd am montat primul cargou, mărturisesc, mi-a fost cam teamă. Aveam impresia că tinerii respectivi se cam hazardează. Întîi au

sugerat chiar să aducem specialiști din alte șantierne. Ei au refuzat categoric. În cîțiva ani au montat opt nave de mare complexitate. Prin munca

desfășurată au pus efectiv umărul, mintea, puterea brațelor și a întregilor ființe la realizarea tuturor lucrurilor contrare în întreprinderea noastră".

Faptele lui Vasile Georgescu și ale oamenilor din formația de montaj pe care o conduce îl recomandă ca pe cel mai prietenos și mai competent dintre întreprindători din întreprindere. Încrederea de care se bucură nu este întâmplătoare. Ea s-a clădit pe ambția de a se afla implicat acolo unde este necesar pentru efectuarea lucrărilor pe care foarte mulți se cedează să le execute. Iată un exemplu. „La cargoul „Moldovia”, la un moment dat, la lucrările de montaj au fost oprite

ne spunea Vasile Georgescu



pitală

Erată citeva necorec-
te în documentația de
execuție, nu puteam con-
ștua din această cauză
pontarea tubulatorii
în tubul fund. Echipile de
montaj au fost trimise
la lucrare la cele pave-
luite în această cauză, noi
nu puteam să mergem
mai departe. Am che-
mat proiectanții. Au mă-
rat, au calculat și au
scis să refacă unele
pave. Ne-am pus să
„cap la cap” să în-
tunecăm, am propus o
soluție, mai simplă.
Am chemat din nou pro-
iectanții. Au acceptat-o și
am început să schiteze,
am terminat lucrarea.
A vorbit de o altă mese-
rie, am început să luăm
pers. Până acum am fă-
cut astfel de lucrări la
„pe cârmaci”.

...Fapte, la prima vede-
obănuite. Ele dau însă
ăsura afirmării unui
măr colectiv muncito-
sc, cel al întreprinderii
construcții de nave și
elaj tehnologic din Tui-
a, a cărui medie de vir-
este de numai 21 de
i. Construiesc vapoare,
întru aceasta au pus în
cțiune și minuesc în

...implicitate deosebită.
...ele unicat în economia
...astră. Este vorba de in-
...lațiile de debitare și
...dură cu comandă nume-
...ă, instalații automate
...indoiți tablă groasă.
...ul în întreprindere
...timpină la tot pasul.
...de mai multe utilaje
...noi. Unele însă nu
...ai conștientizat că

„Propria experiență

ne spunea inginerul
Ivanov, director
tehnic al întreprinde-
— ne arată că sînt încă
multe rezerve de creștere
productivității muncii.
e aceea studiem moder-
izarea principalelor in-

alații de debitare, de su-
re a suprafețelor plane,
mecanizare a confec-
ționării tubulaturii. Por-
m în toate cazurile de la
punerile celor care le

nu iauese cînd fiind și parțian-
tă la aplicarea măsurilor de modernizare".
Modernizarea se află în
sundera inginerului
Ifton Belacurencu, a al-
te asociații cu expe-
riență, principalul rol îl
jucă femeile. Într-un
la care s-au constituit
soluții de îmbunătă-
te a instalațiilor și uti-
lajelor. Pe această cale,
inductivitatea muncii în
primii doi ani, la prin-
cipalele ocazii, la nivelul
înținerii, s-a dublat.
„Spiritul de angajare a
esteu tinăr colectiv se
obține prin rezultatele
muncii lui. El s-a măsoară
numărul de ore de
pe am primit până acum
tezu anei pe malul Du-
na, la Tulcea.

Mărturiilor noi
in ARHIVA
ISTORIEI

● „AVINTUL MĂRET AL VITE-
JILOR ROMÂNIEI” Un foarte inte-

desant gruj de 30 de documente, românesci și străine, privitoare la lupta românilor pentru dobândirea și consolidarea independenței de stat (1857–1879), este publicat în „Revista arhivelor” nr. 2/1987, în luna aprilie și în septembrie 1987 alături de fecturii jurnalelor Deputaților și Senatorilor fondurilor bănești în vederea cumpărării 2.000 de pusti pentru soldații români se a-
răta : „Sper și, mai bine zicind, cred că pa-
triotismul român va birui chiar dacă sibi-
succesul va fi așa de mare pe cît este și
transmite celor viitori aceleași suveniruri
pe care străbunii noștri le-au lăsat”. In-
tr-un alt document din octombrie 1879, în
care locuitorii bulgari stabiliți în România
evocă cu recunoștință largul sprijin
acordat de poporul român luptei de eman-
cipare națională, scrie că românii au spus
atâtea : „Aici, în această țară, binecuvin-
tă, am găsit noi sprijin și mângie-
re ; aici am găsit un acoperș ocrotitor a-
tunci cînd am fost siliți să ne părăsim ca-
tele și părinții ; aici ne-am bucurat de ospita-
litatea cea mai înaltă, de aceea de o sim-
patie și de o încredere care ne-au ajutat
nostru ; aici am avut parte, fără deosebire,
de toate drepturile și toate libertățile care
constituie podoba România”. Subliniind
„avîntul măreț” cu care „copiii vitezi ai
României” au luat parte la războiul ruso-
bulgar, scrie că românii au rămas încon-
tinuă : „Ospitalitatea, sprijinul și
mângierea care le-am găsit în România
nu le vom uita niciodată și niciodată nu
vom putea plăti singele pe care România
l-a vărsat pentru noi. Azi avem și noi
datoria noastră, cîntina noastră și noi
deschidem și în inimile noastre, fîcăr
român. De secole bulgarii au trăit ca trații
cu românii și așa va fi și de aici înainte”.

● AȘEZAREA DACICĂ DE LA
MERESTI-HARGHITA. În cursul a-

nului 1986, sub conducerea arheologului dr. Ștefan Ferenczi au început cercetările sistematice în stațiunea arheologică de la Meresti (Dimbul Pipașilor), una dintre numeroasele așezări străvechi atestate pe meleagurile Harghitei. Despre primele rezultate ale investigațiilor ne-a scris Viorica Șoim, de la Complexul muzeal județean Harghita :

Situatupoiea stincă ale cărei laturi de sud-vest, vest și nord-vest sînt foarte abrupte, avînd pe partea de nord-est un șanț și val de pămînt, așezarea de la Me-rești, aflată la intrarea în Cheile Virghisuii, oferea locuitorilor, pe lîngă o poziție strategică excelentă, și posibilitatea de a se apăra în caz de atac. În jurul ei sînt multe terase, așezarea a avut o lungă durată, fapt dovedit de materialul arheologic descoperit care provine din epoca bronzului (cultura Wilenberg), prima vîrstă a fierului, epoca dacică și medievală. În jurul ei sînt și mai multe șanțuri, în epoca dacică (secolul I î.e.n. - secolul I e.n.). Ponderea o deține, ca peste tot în așezările similare, ceramica, lucrată cu mîna sau la roată. Din categoria vaselor lucrate cu mîna, cele mai numeroase sînt vasele borcan, străchini, fructiere și vasele de depozitare. În epoca medievală sînt prezente pentru a servi nevoilor gospodărești zilnice, meșterii olari nu au renunțat la frumos, majoritatea vaselor fiind împodobite cu brio alveolare sau crestate, cu linii drepte sau ondulate, puncte, motive geometrice sau sîcinoase, în nuanțe de roșu, albastru, verde, galben, fină, etc. Cantitatea considerabilă în care se afla, deosebit de mult, ceramica, este însoțită de o serie de ustensile gospodărești (fragmente de risnă, cutie de gresie, precum și pentru război, de lemn, fragmente de fier, etc.) care, uneori, de o greutate mică de zăgură sau chiar minieră de fier brut, ce ilustrează diferitele ocupații ale populației. Cercetările viitoare vor căuta să elucideze o serie de probleme cum ar fi cele legate de sistemul de fortificare, numărul locuitorilor și altele, care vor fi rezolvate, în măsură în care arheologii așază din zonă.

● AȘEZARE URBANĂ MEDIEVALĂ LA RĂSĂRIT DE CARPAȚI. În istoria social-economică a Mol-

[illegible]

● O SERBARE A ABSOLVENTILOR DE LICEU DE ACUM 77 DE ANI. Colaboratorul nostru prof. Ga-

lauri Irimeu, de la filiala județeană Suceava a Arhivelor Statului, ne scrie despre manifestarea din 1910: «...în semn de protest împotriva a 1900 gimnazialilor aflați pe atunci în imperiul habsburgic), așa cum a relatat-o ziarul „Patria” din 22 februarie aceluși an. Se deprimă din cauza că, în ziua de 1910, erau puțini în care s-a desfișurat serbarea, simțămîntele de unitate națională care-i animau pe participanți. „Sala a fost foarte frumousă și curată”, scria ziarul „Patria”. „Peșterile chipurile lui Mihai Eminescu, Ciprian Porumbescu și Nicolae Iorga... erau simbolizate în chipurile lui Eminescu, Ciprian Porumbescu și Nicolae Iorga, iar în Iorga cea mai curată știință condusă de nobilul simț purtător neam” (Iorga expuse, de asemenea, între altele, și tabloul lui Eminescu, în care Mihai Iteazu, cu cei panglici de mătase tricoloră. Și tuturora lui s-a părut, așa cum a simțit reporterul prezent la festivitate, că mări înaintea soptescelor deosebite de față a lui Iteazu, care se apleca asupra unei tene, în voi și năidește neamului”.

Grupaj realizat de
Silydu ACHIM

